

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **M. B.**
zastoupen JUDr. Zbyňkem Petrem, Ph.D., LL.M., advokátem,
se sídlem Kalinovo nábřeží 605, 580 01 Havlíčkův Brod

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2024, č. j. KUJI 61978/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce byl rozhodnutím Komise k projednávání přestupků města Světlá nad Sázavou ze dne 22. 4. 2024, č. sp. 93/20405/2022, uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se dopustil úmyslně tím, že dne 24. 9. 2022 v době kolem cca 18:10 až 18:15 hodin napadl poškozeného J. S., a to tak, že ho udeřil holí do oblasti levého boku, čímž mu způsobil zranění – zhmoždění hrudníku, tedy jinému ublížil na zdraví. Dále byl žalobce uznán vinným ze spáchání

přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil dne 24. 9. 2022 v době kolem cca 18:10 až 18:15 hodin po skončení šachového turnaje ve sportovní hale ve xx tým, že uchopil dceru za rameno a chtěl si ji odvézt. Jeho bývalá manželka E. S. B. přistoupila k nim a žalobce se proti ní ohnal holí, tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání. Za tyto přestupky žalobci byl uložen úhrnný správní trest pokuty ve výši 3 000 Kč.

2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce nejprve obecně uvedl, že má napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, nemá v nich oporu a vyžaduje doplnění, navíc dle něj došlo k podstatnému porušení zákonných ustanovení o řízení před správním orgánem, což ve svém důsledku mělo a má za následek nezákonné rozhodnutí.
4. Dále konkretizoval, že ze strany správního orgánu prvního stupně mělo být dokazování doplněné o znalecký posudek na určení úrazového děje, který žalobce požadoval. Toto pochybení dle něj nemůže být zhojeno ani tím, že mu bylo umožněno seznámit se podklady pro rozhodnutí. Proto navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a aby byl žalovaný povinen nahradit náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě pouze uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za věcně správné a zákonné a navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání za souhlasu účastníků v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu věci v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah tohoto přezkumu vymezil žalobce v žalobě (§ 75 s. ř. s.).
7. Žaloba není důvodná.
8. Dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na zdraví.*
9. Dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.*
10. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující relevantní skutečnosti.
11. Dne 23. 11. 2022 správní orgán prvního stupně obdržel od Policie České republiky dvě oznámení přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit žalobce tím, že fyzicky napadl poškozeného J. S. tak, že ho udeřil holí do oblasti levého boku a poté mu dal pěstí do oblasti hrudníku, a tím, že žalobce uchopil za rameno dceru H. B. a chtěl si ji odvézt a ohnal se holí proti E. S. B.. Vysvětlení podle § 137 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále je „správní řád“) ve věci podali Z. F. (předseda šachového klubu ve Světlé nad

Sázavou), E. S. B. a J. S.. Z. F. sdělil, že H. B. je hráčka šachu, má s tatínkem (žalobce) hezký vztah, má však dojem, že jí vadí způsob vedení jeho domácnosti. Onen víkend, kdy probíhal šachový turnaj, kterého se H. účastnila, měla být H. u otce, ale přijela si pro ni matka E. S. B.. Na místě se objevil i žalobce, který se snažil dceru strhnout s sebou a přimět jí, aby šla s ním, přitom zaútočil na její matku, která ji odváděla. H. se vytrhla a utekla do klubovny šachového klubu, pan B. běžel za ní, načež byl vykázán ze sportovního centra. F. útok žalobce vůči panu S. ani jiné osobě přímo neviděl. Pouze viděl, že odstrčil E. S. B.. E. S. B. sdělila, že během turnaje ji telefonicky kontaktoval trenér dcery, protože dcera plakala, že nechce k otci. Proto pro ni s manželem přijeli. Protože to byl víkend, kdy měla být dcera u otce, informovala jej, že u něho nebude. Když přijeli na stadion a čekali na dceru H., až dohraje, dorazil žalobce, a aniž by cokoli řekl, H. chytnul za bundu a začal ji táhnout pryč s tím, že půjde s ním, nebo půjdou na policii. J. S. stál u okna přímo nad ledovou plochou. Když viděl H. zoufalý výraz, přišla za nimi. Ptala se, co se děje, a žalobce se po ní ohnal. Předpokládá, že holí, protože ve druhé ruce držel H. za bundu. Poté k nim přistoupil J. S. s jeho čtyřletou dcerou v náručí a zjišťoval, co se děje. Poté vyšel trenér B. a F.. Když viděli mumraj na schodišti, tak H. zatáhli do klubovny. Žalobce se ohnal po J. S. holí a pak i pěstí. Ten po celou dobu držel svou dceru v náručí. J. S. vypověděl, že dne 24. 9. 2022 s manželkou a dcerou byl na šachovém turnaji pro dceru H., protože jim bylo oznámeno, že je vystresovaná, plakala, protože se domlouvala s otcem, že u něho nebude přespávat, protože potřebuje mít klid na další turnaj. Za nějakou dobu přijel žalobce. Mladší dceru S. držel v náručí. Když s dcerou H. odcházeli, podíval se za sebe a uviděl, jak žalobce strhává H. skoro až na zem, paní S. B. je tam odchyťovala. Žalobce tak okolo sebe šermoval sukovicí, kterou ho vzal přes žebra. Poté mu dal ještě pěstí. Nemyslí si, že ho žalobce udeřil omylem, neboť nejprve zaútočil na svou dceru a bývalou manželku, poté na něj. Se zraněním byl poté ošetřen v nemocnici. Zranění J. S. je dokumentováno lékařskou zprávou Nemocnice Havlíčkův Brod ze dne 24. 9. 2022, 22:06 hodin (bolestivá odřenina na levém boku o rozměru 7 x 1,5 cm) a fotodokumentací Policie ČR.

12. Zástupce žalobce ve správním řízení navrhl provést znalecký posudek, zda úrazový děj odpovídá zjištěnému zranění. Dále navrhl, aby bylo zjištěno, jakého dne byly Policií ČR pořízeny fotografie zranění J. S.. Proto k žádosti správního orgánu prvního stupně Policie ČR sdělila, že fotografie zranění byly pořízeny dne 24. 9. 2022 v čase 19:54 až 19:55.
13. Krajský soud se nejprve zabýval dílčí námitkou nepřezkoumatelnosti, jejíž důvodnost by sama o sobě byla důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Této námitce soud nepřisvědčil. Žalobce namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí blíže nespecifikoval. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „*proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů*“. Jinými slovy, z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska

soudního přezkumu jeden celek a není proto vyloučeno, aby případné mezery odůvodnění tato rozhodnutí vzájemně zaplňovala (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).

14. Rozhodnutí žalovaného dostalo výše uvedeným judikaturním kritériím. Z obsahu žaloby je patrný především nesouhlas s tím, jak žalovaný věc posoudil. To však nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí založit nemůže. Krajský soud proto nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí neshledal.
15. Jediná konkretizovaná žalobní námitka spočívala v tom, že žalobce po správním orgánu prvního stupně marně požadoval vypracování znaleckého posudku na určení úrazového děje.
16. Krajský soud se tedy jal zabývat se tím, zda v předmětném řízení správní orgány nepochybily, když žalobcem požadovaný znalecký posudek ke zjištění úrazového děje nenechaly vypracovat.
17. V první řadě soud vyšel ze znění § 56 věty první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), podle kterého platí, že *„závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.“*
18. Dále krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113, kde je uvedeno, že *„znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu.“* Z rozsudku téhož soudu ze dne 17. 6. 2013, č. j. 6 As 14/2013-23, pak vyplývá, že pokud ve skutkově jednoduchých věcech lze vyhodnotit průběh a příčinnou souvislost laickým úsudkem, pak správní orgán nemusí vyhovět návrhu obviněného na ustanovení znalce. Je pouze třeba, aby toto své rozhodnutí náležitě odůvodnil.
19. Neprovedení navrhovaných důkazů lze ve shodě s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 27. 7. 2022, č. j. 3 As 98/2020-26) odůvodnit tím, že (i) jde o důkazní prostředek nezpůsobilý cokoli prokázat (například svědectví z doslechu), nebo (ii) jím nelze prokázat právě dokazovanou skutečnost (tj. netýká se prokazované skutečnosti), případně (iii) pro jeho nadbytečnost (zjišťovaná skutečnost byla bezpečně prokázána již provedenými důkazy).
20. Všem výše uvedeným požadavkům rozhodnutí správních orgánů v přezkoumávané věci dostala.
21. Svědecké výpovědi podané E. S. B. a J. S. prokázaly, že se žalobce vytýkaného přestupkového jednání dopustil, a v průběhu správního řízení nevznikly žádné pochybnosti o skutkovém ději, přičemž i fotografie pořízené Policií ČR ve večerních hodinách téhož dne, kdy k přestupkovému jednání žalobce došlo, a lékařská zpráva

Nemocnice Havlíčkův Brod rovněž z téhož dne s výpověďmi svědků korespondují. Proto se provádění podrobnějšího dokazování i podle závěru krajského soudu nejevilo být nezbytným.

22. Pro úplnost soud dodává, že dokazování ve správním řízení ovládá zásada volného hodnocení důkazů ve smyslu ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu. Tato zásada dává prostor správnímu orgánu, aby sám vyhodnotil, které důkazy jsou pro jeho závěry rozhodující a které nikoliv. Ve spojení se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu) pak dokazování musí proběhnout tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Přestupkové řízení je založeno na uvážení správního orgánu ohledně rozhodnutí, jaké důkazy provést a jaké nikoliv. Opačný výklad by mohl paradoxně znamenat, že přípravná fáze rozhodovacího procesu by nikdy nemohla skončit (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 2 As 93/2006–84). Krajský soud dospěl k závěru, že skutkový stav věci byl zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu a na základě výše uvedených okolností se důkazní návrh na vypracování znaleckého posudku jeví s ohledem na již provedené důkazy jako nadbytečný. Správní orgány proto neprovedením tohoto důkazu nijak nepochybily.

V. Závěr a náklady řízení

23. Jediné žalobní námitce krajský soud nevyhověl; neshledal ani vady, k nimž by byl povinen přihlédnout *ex officio*, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
24. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. ledna 2025

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce